

6. Nikolaenko V.V. (2014), Technology of increase of tactics of technician mastery on the stages of long-term preparation of footballers / V.V. Nikolaenko // the Youth scientific announcer (P.E and sport), Lutsk: no. 13, pp. 59-63.
7. Kirienko N., Popov V. (2000), A systematic approach to the development of an information-modeling complex for assessing the functional state of an athlete / N. Kirienko, V. Popov // Science in Olympic sports. Special issue, pp. 28-32.
8. Platonov V.N. (2013), Division into periods of the sport training. General theory and her practical application / V.N. Platonov, K.: Olympus. lit, 624 p.
9. Solomonko V.V., Lisenchuk G.A., Solomonko O.V. (2014), "Football. Pidruchnik for students VNZ FV and S." Olimpiyska literature, 304 p.
10. Tyulenkov S. Yu. (2007), Theoretical and methodological approaches to the management system for training highly qualified football players: monograph, Phys. culture, 352 p.
11. Nikolayenko V.V., Avramenko V.G., Goncharenko V.I. (2003), Football: advanced program for child-youth sports school, special child-youth school olympian reserve school sports training, Science.-method. FFU committee, 106 p.
12. Shunkaruk O.A. (2011), Selection of sportsmen and orientation of their preparation in the process of long-term perfection (on material of olympic types of sport) / O. A. Shunkaruk, K. : Olympus lit, 360 p.

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2021.5(135).07
УДК796.035

Волошко Л. Б.
кандидат педагогічних наук, доцент,
Український центр з фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю "Інваспорт", м. Київ
Бойко Г. М.
доктор педагогічних наук, професор,
Харківська гуманітарно-педагогічна академія, м. Харків

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ СПОРТСМЕНІВ З ПОРУШЕННЯМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

У статті розкрито особливості сучасної класифікації спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку, запропоновану Міжнародною федерацією спортсменів з інтелектуальними порушеннями Virtus. Охарактеризовано специфіку маршруту відбору спортсменів з порушеннями інтелекту, синдромом Дауна, аутистичними розладами до трьох класифікаційних груп Virtus II1, II2, III3. Виокремлено особливості класифікаційних вимог до спортсменів із синдромом Дауна, що можуть бути віднесені до класифікаційної групи II2 шляхом оцінювання за допомогою нового скринінгового інструменту – тесту Functional assessment screening tool (FAST) та підтвердження значних додаткових функціональних порушень відповідними медичними доказами. Визначено класифікаційні вимоги до спортсменів з розладами аутистичного спектру, які входять в пробну групу III3. Оновлення класифікаційних вимог Virtus для спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку, включення додаткового інструменту скринінгової оцінки FAST для II2 сприяє розвитку більш точної, надійної, сфокусованої на принципах рівності та справедливості класифікаційної системи. Оновлені правила класифікації спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку забезпечують неупереджені умови чесного суперництва на змаганнях за допомогою прозорого й справедливого класифікаційного процесу.

Ключові слова: класифікація, класифікаційна група, спортсмени з порушеннями інтелектуального розвитку, інтелектуальні порушення, синдром Дауна, аутизм, розлади аутистичного спектру.

Voloshko Larysa, Boyko Galina. Modern approaches to the classification of athletes with intellectual disabilities.

The analysis of program-normative documents of International Federation for sport for athletes with an intellectual impairment (Virtus) in 2021 allowed to determine the specific features of the classification of athletes with intellectual disabilities. The article describes the specifics of the route of selection of athletes with intellectual disabilities, Down syndrome, autistic disorders to the three classification groups Virtus II1, II2, III3. Classification group II1 is the primary group for the selection of athletes with intellectual disabilities, which is included in three sports in the Paralympic Games, where athletes compete in swimming, athletics, and table tennis. The peculiarities of classification requirements for athletes with Down syndrome, which can be classified in classification group II2 by assessment using a new screening tool – Functional assessment screening tool (FAST) and confirmation of significant additional functional disorders by relevant medical evidence were defined. As a result of the classification assessment of athletes with intellectual disabilities II1 there are three levels of eligibility: national (preliminary), international (primary), sports (special). The classification requirements for athletes with autism without intellectual disabilities, which are included in trial group III3, have been determined.

Classification is crucial for determining the right of athletes with intellectual disabilities to participate in sports. Classification performs two main functions: determining the suitability of athletes to participate in competitions and their grouping into classification groups II1, II2, III3. Updating the Virtus classification requirements for athletes with intellectual disabilities, the inclusion of an additional FAST screening assessment tool for II2 contributes to the development of a more accurate, reliable, focused on the principles of equality and fairness of the classification system. The new rules for the classification of athletes with intellectual disabilities provide unbiased conditions for fair competition environment through a transparent and fair classification process.

Keywords: classification, classification group, athletes with intellectual disabilities, intellectual impairments, Down syndrome, Autism, Autism Spectrum Disorder.

Постановка проблеми. Однією з особливостей адаптивного спорту є система класифікації спортсменів із порушеннями інтелектуального розвитку, що включає розподіл їх на класи для створення рівних умов чесного суперництва у змагальній діяльності. Класифікацію спортсменів із порушеннями інтелектуального розвитку контролює міжнародна організація Virtus: World Intellectual Impairment Sport, яка в результаті організаційного ребрендингу з 2019 року стала правонаступником Міжнародної федерації спортсменів з інтелектуальними порушеннями INAS (International Sports Federation for Persons with Intellectual Disability).

Візія Virtus «Інклюзивний світ для людей з обмеженими інтелектуальними можливостями» реалізується шляхом розвитку світового адаптивного спорту. У стратегічному плані Virtus на 2021-2024 рр. [12] серед пріоритетних завдань визначено діяльність з просування спорту вищих досягнень спортсменів з інтелектуальними порушеннями, синдромом Дауна, аутизмом, а також досягнення якісно нового рівня залучення всіх категорій осіб з порушеннями інтелектуального розвитку до регулярних занять адаптивним спортом. Отже, світовий спортивний рух для людей з обмеженими інтелектуальними можливостями стає все більш затребуваним та професійним, надаючи можливість людям з порушеннями інтелектуального розвитку виступати та досягати успіху в чотирнадцяти зимових і літніх видах спорту, з яких три види (плавання, легка атлетика, настільний теніс) представлені на Паралімпійських іграх. Водночас змінюються підходи до класифікації спортсменів, удосконалюються класифікаційні процедури з метою розширення можливостей осіб з порушеннями інтелектуального розвитку брати участь у спортивних змаганнях різних рівнів, що й зумовлює актуальність обраної теми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчив, що в Україні розроблено класифікаційні норми та діють вимоги Єдиної спортивної класифікації з видів спорту для людей з ураженнями опорно-рухового апарату, вадами зору, слуху та відхиленнями розумового і фізичного розвитку [8]. У наукових публікаціях вітчизняних і зарубіжних учених останніх років розкрито окремі аспекти класифікації спортсменів. Зокрема, Г. Бойко запропонувала психологічну класифікацію спортсменів з відхиленнями розумового та фізичного розвитку [2]; Г. Бойко, О. Максимовою було розроблено медико-психологічну класифікацію спортсменів з інвалідністю різних нозологічних груп [1]. Ю.Бріскін, А. Передерій, М. Розторгуй досліджували проблему удосконалення класифікації у паралімпійському пауерліфтингу [3]. І. Когут, В. Маринич, К. Чебанова узагальнили сучасні підходи до класифікації спортсменів з порушеннями опорно-рухового апарату в карате [5].

За даними А. Передерій, М.Розторгуй [7], в історії адаптивного спорту виділяють три основні види та етапи застосування класифікацій: загальна (медична) (1960-1984 рр.), функціональна (з 1984 р.) та коефіцієнтно-гандикапна (від 2002 р.). Медична класифікація визначає нозологічну ознаку головною при розподілі спортсменів на класи; класифікацію спортсменів здійснюють за нозологічним критерієм без урахування специфіки спортивної діяльності. Функціональна класифікація, з урахуванням попередньої медичної класифікації, базується на врахуванні збережених рухових можливостей спортсменів та є основою більшості класифікаційних систем паралімпійських видів спорту [4]. Класифікація проводиться з метою забезпечення спортсмену можливостей змагатися на рівних умовах з іншими спортсменами. Гандикапна класифікація в окремих видах спорту передбачає присвоєння певному функціональному класу коефіцієнта, що впливає на підсумковий результат спортсменів [5, 7].

У цілому класифікація покликана забезпечити реалізацію принципів справедливості та рівності, щоб надати рівні можливості досягнення спортивного результату, максимально можливо зрівняти шанси спортсменів на перемогу в межах функціонального класу. Проте, зміни керівних настанов Virtus 2021 року [10] щодо класифікації спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку ще не знайшли ґрунтовного висвітлення в наукових публікаціях.

Мета статті: визначити специфічні особливості класифікації спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку з урахуванням рекомендацій Міжнародної федерації спортсменів з інтелектуальними порушеннями Virtus 2021 року. Завдання дослідження: 1) визначити специфіку маршруту спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку до класифікаційних груп Virtus II1, II2, II3; 2) виокремити особливості класифікаційних вимог до спортсменів класифікаційної групи II2 шляхом оцінювання за допомогою скринінгового інструменту Functional assessment screening tool (FAST) та пробної класифікаційної групи II3; 3) узагальнити класифікаційні вимоги до спортсменів усіх класифікаційних груп.

Методи дослідження: теоретичні – аналіз даних спеціальної науково-методичної літератури; моніторинг інформаційних ресурсів Інтернет, зокрема, діючих програмно-нормативних документів; узагальнення, абстрагування та конкретизація.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проведений аналіз інформаційних ресурсів дозволяє стверджувати, що Virtus розрізняє три класифікаційні групи II1, II2, II3 [10]: II1 – спортсмени з інтелектуальними порушеннями; II2 – спортсмени з інтелектуальними порушеннями та значними додатковими порушеннями, спортсмени із синдромом Дауна; II3 – спортсмени з аутистичними розладами (без вад розумового розвитку). Маршрут відбору спортсменів до класифікаційних груп II1, II2, II3, що залежить від встановленого медичного діагнозу, узагальнено на рис. 1.

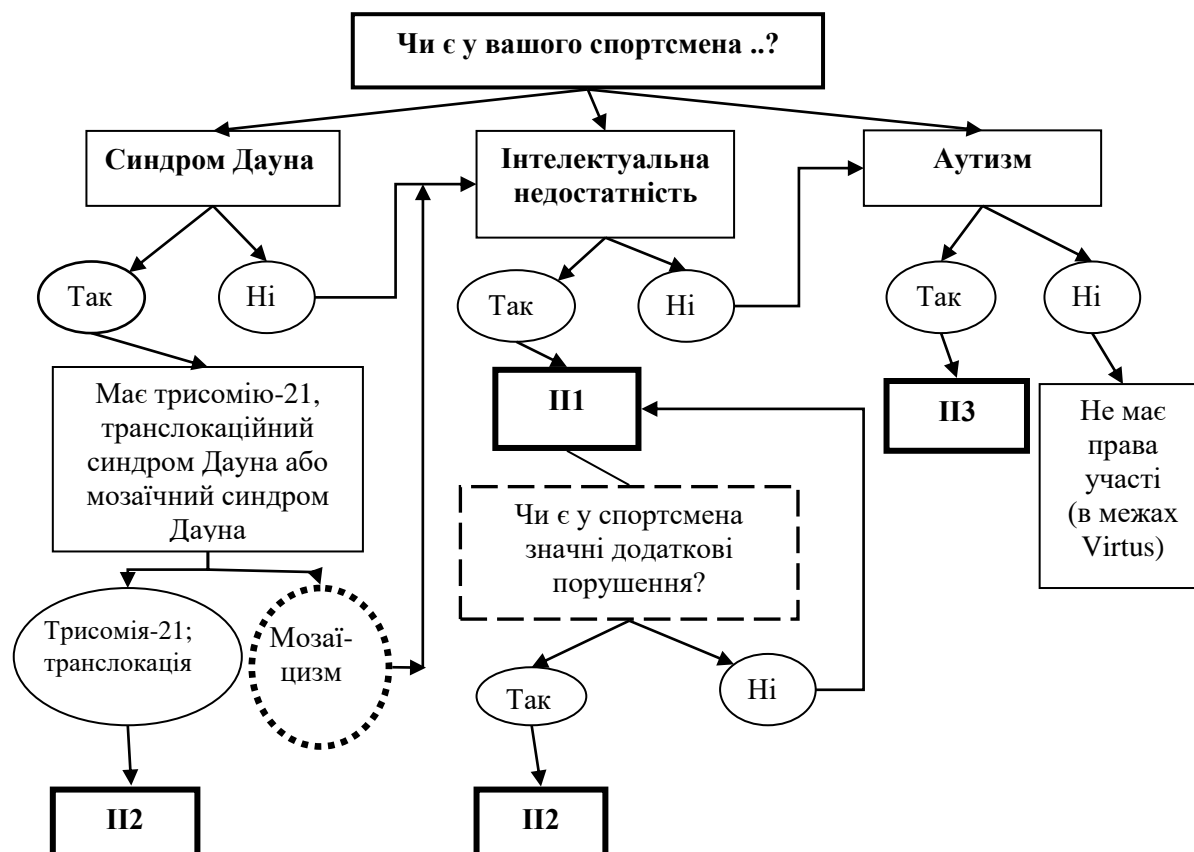

Рис. 1. Маршрут відбору спортсменів до класифікаційних груп ІІ1, ІІ2, ІІ3 (Virtus)

Критеріями прийнятності спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку до класифікаційної групи ІІ1 є: 1) значне порушення інтелектуального функціонування (діагноз: розумова відсталість, коди МКХ-10: F70-72), що визначається як загальний показник IQ 75 або нижче; 2) значні обмеження в адаптивній поведінці, що виражаються в концептуальних, соціальних і практичних навичках адаптації; 3) прояв розумової відсталості та встановлення діагнозу до досягнення віку 18 років. Спортсмени повинні відповідати вимогам всіх трьох критеріїв, щоб входити до класифікаційної групи ІІ1. Зауважимо, що спортсмени класифікаційної групи ІІ1 можуть подати заяву на два рівня допуску: національний (попередній рівень придатності) та міжнародний (первинний рівень придатності). Для участі в заходах, санкціонованих Міжнародним паралімпійським комітетом (IPC), зокрема, Паралімпійських іграх, необхідна спортивна (спеціальна) класифікація. Класифікаційна група ІІ1 є первинною групою для відбору спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку, яка включена в трьох видах спорту в програму Паралімпійських ігор, де спортсмени змагаються у плаванні, легкій атлетичі та настільному тенісі в класах S14, T / F20 і 11 відповідно.

Спортсмени, які мають інтелектуальну недостатність та значні додаткові порушення (фізичні, сенсорні або інші), віднесені до класифікаційної групи ІІ2. Значне додаткове порушення Virtus визначає як стан протягом усього життя, що впливає на функціональну здатність людини та суттєво позначається на її спортивних показниках [10]. Класифікаційна група ІІ2 на даний момент використовується у змаганнях під егідою Virtus та не визнається Міжнародним паралімпійським комітетом. Класифікаційна група ІІ2 виділена для врахування різноманітних порушень, що можуть супроводжувати інтелектуальну недостатність. У класифікаційну групу ІІ2 входять спортсмени, які мають найбільш поширену форму генетично ідентифікованого інтелектуального порушення Синдром Дауна – хромосомної аномалії, що виникає через наявність "додаткових" копій генів у 21-й хромосомі: трисомія 21, мейотичне нерозходження (код МКХ-10: Q90.0), трисомія 21, мозаїцизм (мітотичне нерозходження) (Q90.1), трисомія 21, транслокація (Q90.2) [9]. Критеріями прийнятності для спортсменів із синдромом Дауна до класифікаційної групи ІІ2 є: 1) офіційний діагноз трисомія 21, транслокаційний синдром Дауна або 2) діагностована інтелектуальна недостатність (у відповідності до критеріїв класифікаційної групи ІІ1) та обов'язкова відповідність мінімальним критеріям додаткових порушень, визначених за допомогою тесту Functional assessment screening tool (FAST) [10]; 3) підтвердження відсутності у спортсмена симптоматичної атлантаоаксальної нестабільності, що часто може протікати безсимптомно. Спортсмени, які мають діагноз мозаїчний синдром Дауна, можуть бути віднесені лише до класифікаційної групи ІІ1. Для підтвердження наявності значних додаткових порушень у спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку та скерування їх до класифікаційної групи ІІ2 Virtus розроблено спеціальний скринінговий інструмент Functional assessment screening tool (FAST). Оцінку спортсменів за допомогою FAST на міжнародних змаганнях проводять чинні офіцери National Eligibility Officer (NEO) [11], на національному рівні – психолог-класифікатор та лікар. Зміст FAST узгоджується з систематикою Міжнародної класифікації функціонування, обмежень життєдіяльності та здоров'я [6] та розкривається в питаннях про фізичні та сенсорні особливості функціонального стану спортсмена з інвалідністю. Скринінг проводиться у формі співбесіди зі спортсменом та його супроводжуючими. Для цього використовується шкала, що дозволяє респонденту оцінити ступінь тяжкості певної проблеми з використанням оцінок від 0 (відсутність проблеми) до 4 (значна проблема). Спортсмени із синдромом Дауна повинні також надати медичні докази відсутності симптоматичного прояву атлантаоаксальної нестабільності, яка підтверджується за допомогою рентгенівських

знімків, магнітно-резонансної томографії або комп'ютерного томографічного сканування [9]. Спортсмени з симптоматикою діагностованої атлантаксіальної нестабільності не можуть брати участь у змаганнях Virtus через ризик отримання травм.

Класифікаційна група ІІЗ є новою (пробною) групою, яка була розроблена Virtus з метою підвищення якості життя й надання можливості людям з аутизмом і без інтелектуальних порушень змагатися на найвищому рівні. Критеріями прийнятності спортсменів до класифікаційної групи ІІЗ є: 1) загальний IQ 76 і вище та/або відсутність діагнозу інтелектуальної недостатності (когнітивне функціонування на середньому і більш високому рівні); 2) діагноз «аутизм», «розлади аутистичного спектру», що підтверджений з використанням доказових методів діагностики [10].

В Україні класифікація спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку є обов'язковою складовою програми змагань фінального етапу Всеукраїнської спартакиади серед дітей-інвалідів «Повір у себе», Чемпіонатів і Кубків України з видів спорту. Відповідно до регламенту класифікація проводиться у перший день змагань у кожному виді спорту окремо. Якщо спортсмен не відповідає критеріям придатності, то він не допускається до участі в змаганнях в цьому виді спорту.

Висновки. 1. Класифікація має вирішальне значення для визначення права участі спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку у спортивних змаганнях. Класифікація виконує дві основні функції: визначення придатності спортсменів до участі в змаганнях та їхнє групування у класифікаційні групи ІІ1, ІІ2, ІІ3. 2. У результаті класифікаційної оцінки спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку виділяють три рівня придатності: національний (попередній), міжнародний (первинний), спортивний (спеціальний). 3. Оновлення класифікаційних вимог Virtus для спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку, включення додаткового інструменту скринінгової оцінки FAST сприяє розвитку більш точної, надійної, сфокусованої на принципах рівності та справедливості класифікаційної системи. Застосування класифікаційних критеріїв Virtus проводиться з метою створення для спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку умов послідовності, узгодженості та достовірності всіх класифікаційних процедур.

Перспективи подальших досліджень полягатимуть у розробці методичних рекомендацій для зацікавлених осіб щодо впровадження класифікаційних вимог Virtus на змаганнях національного рівня з плавання, легкої атлетики та настільного тенісу для спортсменів з порушеннями інтелектуального розвитку.

Література

1. Бойко ГМ, Максимова ОМ. Медико-психологічна класифікація спортсменів-інвалідів різних нозологічних груп. Світ медицини та біології. 2005; 9: 34–39.
2. Бойко ГМ. Психологічна класифікація спортсменів з вадами розумового та фізичного розвитку. Педагогіка, психологія та мед.-біол. проблеми фіз. виховання і спорту. 2006; 5: 8–13.
3. Бріскін ЮА, Передерій АВ, Розторгуй МС. Шляхи вдосконалення класифікації в паралімпійському пауерліфтингу. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. 2009; 1: 3–6.
4. Зотин ВВ, Мельничук АА. Классификация спортсменов в адаптивном спорте. Курганский гос. ун-т. 2014: 125–129.
5. Когут І, Маринич В, Чебанова К. Сучасні підходи до класифікації спортсменів з порушеннями опорно-рухового апарату в карате. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. 2019; 1: 9–15. <https://doi.org/10.32652/tmfvs.2019.1.9-15>
6. Міжнародна класифікація функціонування, обмежень життєдіяльності та здоров'я. Режим доступу: https://moz.gov.ua/uploads/2/11374-9898_dn_20181221_2449.pdf
7. Передерій А., Розторгуй М. Класифікація в паралімпійському спорті за допомогою гандикапу. Фізична активність, здоров'я і спорт. 2011. №1 (3): 41–49.
8. Про затвердження Змін до деяких наказів Міністерства молоді та спорту України: Наказ Міністерства молоді та спорту України № 4739; 2016. Груд. 29. Відомості Кабінету міністрів України. 2018.
9. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги. Синдром Дауна: Наказ Міністерства охорони здоров'я України 20.10.2015 N 685. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0685282-15#Text>
10. Athlete eligibility application guidance notes. Version: April 2021. Available from: <https://www.virtus.sport/wp-content/uploads/2021/04/Guidance-Notes-v9-Mar21.pdf>
11. National Eligibility Officer (NEO): guidance notes. Updated 6.4.2018. Available from: <https://www.virtus.sport/wp-content/uploads/2020/05/NEO-Guidance-v3-Jul2016.docx.pdf>
12. Virtus Strategic Plan 2021-2024. Shaping our future. Available from: <https://www.virtus.sport/project/virtus-strategic-plan-2021-2024>

Referensis

1. Boyko HM, Maksymova OM. Medico-psychological classification of disabled athletes of different nosologic groups. Svit medytsyny ta biolohii. 2005; 9: 34–39. [in Ukrainian]
2. Boyko HM. Psychological classification of athletes with intellectual and physical disabilities. Pedagogika, psykholohiia ta med.-biolohichni problemi fizykhovannia i sportu. 2006; 5: 8–13. [in Ukrainian]
3. Briskin IA, Perederii AV, Roztorhuy MS. Ways of classification improvement in Paralympic powerlifting. Teoriia i metodyka fizykhovannia i sportu. 2009; 1: 3–6. [in Ukrainian]
4. Zotin VV, Melnichuk AA. Athlete classification in adaptive sport. Kurgan State University. 2014: 125–129. [in Russian]
5. Kohut I, Marynych V, Chebanova K. Modern approaches to classification of karatekas with locomotorium disorders. Theory and Methods of Physical education and sports. 2019; 1: 9–15. [in Ukrainian]
6. International Classification of Functioning, Disability and Health. Available from: https://moz.gov.ua/uploads/2/11374-9898_dn_20181221_2449.pdf
7. Perederii AV, Roztorhuy MS. Classification in Paralympic sport by means of handicap. Fizychna aktyvnist, zdorovia i sport. 2011; 1 (3): 41–49. [in Ukrainian]

8. On approval of Changes to some orders of the Ministry of youth and sport of Ukraine: Order of the Ministry of youth and sport of Ukraine N 4739; 2016 Dec 29. Vidomosti Kabinetu ministriv Ukrainy. 2018.
9. Unified clinical protocol of primary, secondary (specialized) and tertiary (highly specialized) medical care. Down syndrome: Order of the Ministry of Health of Ukraine. Available from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0685282-15#Text> [in Ukrainian].
10. Athlete eligibility application guidance notes. Version: April 2021. Available from: <https://www.virtus.sport/wp-content/uploads/2021/04/Guidance-Notes-v9-Mar21.pdf>
11. National Eligibility Officer (NEO): guidance notes. Updated 6.4.2018. Available from: <https://www.virtus.sport/wp-content/uploads/2020/05/NEO-Guidance-v3-Jul2016.docx.pdf>
12. Virtus Strategic Plan 2021-2024. Shaping our future. Available from: <https://www.virtus.sport/project/virtus-strategic-plan-2021-2024>

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2021.5(135).08

Гаврилова Н. М.
викладач кафедри фізичного виховання
Кузьменко Н. В.
старший викладач кафедри фізичного виховання
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут» імені Ігоря Сікорського

ПРОЕКТУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

В статті розкрито особливості реалізації здоров'язберігаючих технологій в процесі фізичного виховання студентів закладів вищої освіти. Визначено, що проектування направлено на зміну типу мислення учасників проекту відповідно до потреб сучасного ринку праці і в глобальному масштабі розглядається як загальносвітова тенденція в зв'язку підвищенням рівня технологічності виробництва, навчання, життя взагалі. Розроблено концепцію здоров'язберігаючих технологій фізичного виховання, що базується на здоровому способі життя, яка відповідно до закономірностей морфо-функціонального розвитку організму і соціальними очікуваннями забезпечує формування особистості молодого фахівця, духовні, фізичні, соціальні та моральні характеристики якого адекватні новим умовам життя. Визначено психолого-педагогічні умови для реалізації здоров'язберігаючої технології в процесі фізичного виховання.

Ключові слова: здоров'язберігаючі технології, фізичне виховання, студенти.

Gavrulova N., Kyzmenko N. Design and implementation of health care technologies in the process of physical education of students of higher education institutions. The article reveals the features of the implementation of health technologies in the process of physical education of students of higher education institutions. It is determined that the design is aimed at changing the type of thinking of project participants in accordance with the needs of the modern labor market and globally is seen as a global trend in connection with increasing levels of production, training, life in general. The concept of health-preserving technologies of physical education based on a healthy lifestyle has been developed, which in accordance with the laws of morpho-functional development of the body and social expectations provides the formation of a young specialist, whose spiritual, physical, social and moral characteristics are adequate to new living conditions. The psychological and pedagogical conditions for the implementation of health-preserving technology in the process of physical education are determined. Socio-economic and socio-political reorganization of all spheres of Ukrainian society is inevitable and entails changes in the spiritual life of people, in the motives of their behavior, values, social attitudes. In this regard, the higher education system faces the problem of transition from the traditional pedagogical paradigm to innovative learning based on the development of a culture of designing various technologies and, above all, technologies for developing and promoting the health of students potential of the nation.

Modern educational space is actively filled with pedagogical technologies, the multiplicity of which generates a variety of definitions of this concept, among which the thematically closest to us is the definition, pedagogical technology

Keywords: health technologies, physical education, students.

Постановка проблеми. Соціально-економічне і суспільно-політичне перевлаштування всіх сфер українського суспільства неминує і тягне за собою зміни в духовному житті людей, в мотивах їхньої поведінки, ціннісних орієнтаціях, соціальних установках. Перед системою вищої освіти в зв'язку з цим постає проблема переходу від традиційної педагогічної парадигми до навчання інноваційного типу на основі розвитку культури проектування різноманітних технологій і, перш за все, технологій розвитку і зміцнення здоров'я студентів, які є генетичним, культурним і продуктивним потенціалом нації [4].

Сучасний освітній простір активно заповнюється педагогічними технологіями, множинність яких породжує і різноманіття визначень цього поняття, серед яких тематично найбільш близьким нам представляється визначення, педагогічна технологія - це продумана у всіх деталях модель спільної педагогічної діяльності з проектування, організації та проведення освітнього процесу з безумовним забезпеченням комфортних умов для студентів і викладачів.

Педагогічне проектування являє собою процес подальшої розробки створеної моделі в логіці проектування і доведення її до рівня опису механізму отримання кінцевого педагогічного результату. Проектування направлено на зміну типу мислення учасників проекту відповідно до потреб сучасного ринку праці і в глобальному масштабі розглядається як